

Vasile TODI

Președinte al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric

ION GOGA

Prieteni de năzăriri celeste mă dojenesc adeseori că mă risipesc scriind la gazete. Sigur, activitatea jurnalistică ronțăie oștior cu oscior destinul scriitorului, dar niciodată scriitorul nu poate aduce atâta bucurie semenilor, câtă poate apropia de dânsii, gazetarul. Îmi place să scriu despre oameni care citindu-mă și înțelegând ce scriu, se bucură sincer. Bucuria, râsul și cântecul sunt cele trei dimensiuni cu care se apără neamul românesc, pentru a nu deveni șleahtă. Iar omul Ion Goga, informaticianul Ion Goga, prietenul sincer al orăvițenilor care l-au ales și reales primar al lor, despre care scriu în această lună, știe să se bucure, să râdă și să cânte. Ascultându-l cântând, am simțit adesea cum se încrustează în vibrații sferice bucuria pe dorurile lumii... Domnul Ion Goga face parte din acei puțini conducători de administrații, care ascultă oamenii și cu ochii. Niciodată distant, nicidecum indiferent la vorbele omului, edil devotat, ca un soldat, funcției pe care cetățenii orașului i-au încredințat-o, convinși că dânsul este omul care poate reda Oraviței noblețea imperială. Dar într-o țară condusă dintr-un bazar, un primar destoinic, cum chiar este Ion Goga, are nevoie de timp pentru a-și putea duce la capăt proiectele. Pentru sârguința cu care slujește la temelia viitorului orașului său, pentru munca depusă în renovarea celui mai vechi teatru din România și a propășirii culturii orăvițene, Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric, l-a desemnat "Primarul Anului 2010" din jud. Caraș-Severin. Merită!

ADEVĂRURI CARE SCÂNTEIAZĂ

Proștii se însoară totdeauna, nebunii câteodată, înțeleptul nicidecum. (Mihai Eminescu)

Nu faptul că va fi legat de o femeie îl îngrozește pe un bărbat care se gândește la căsătorie, ci tragedia de a fi separat de celelalte. (Helen Rowland)

În materie de căsătorie, Adam a fost un biet cobai. (Vasile Ghica)

Căsătorește-ți fiul când vrei, dar căsătorește-ți fiica când poți. (Benjamin Franklin)

Marea diferență dintre sexul pe bani și sexul gratuit este că cel dintâi ne costă cu mult mai puțin. (Brendan Behan)

Muzica din alaiul de nuntă îmi aduce totdeauna aminte de muzica ce însoțește pe soldații care pleacă la luptă. (Heinrich Heine)

Adulterul este o aplicație a democrației în dragoste. (Henry Louis Mencken)

Știi ce înseamnă să ajungi noaptea acasă și să primești puțină dragoste, puțină afecțiune și puțină tandrețe? Înseamnă că ai greșit casa. (Henny Youngman)

Căsătoria este o instituție necesară între 20 și 30 de ani; utilă dar nu necesară de la 30 la 40 de ani; mai târziu ea devine de obicei dăunătoare și duce la decadența intelectuală a omului. (Friedrich Nietzsche)

Burlacii știu mai multe despre femei decât barbații însurați; dacă nu ar ști, ar fi căsătoriți de mult. (H.L. Mencken)

Când o femeie se căsătorește, ea schimbă atenția mai multor bărbați cu neatenția unuia singur. (Helen Rowland)

Căsătoria este mormântul dragostei. (Casanova)

LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

Istoric

A fost odată o poveste frumoasă, cu un oraș bogat – Timișoara – care a hotărât să-și construiască un complex magnific: teatru – cu tot ce înseamnă, o sală de baluri „Reduta”, un hotel cu restaurant și cafea. Toate acestea într-o singură clădire. Acum vom povesti doar despre complexul hotelier. Partea dinspre str. Alba Iulia (unde astăzi sunt teatrele German și Maghiar) avea această destinație. Lucrările demarează în anul 1873 și se încheie un an mai târziu. La etaje și mansardă erau cele 50 de camere, iar la parter – restaurantul și cafea. Numele era „Prințul moștenitor Rudolf”, iar din anul 1889, „Prințul moștenitor Ferdinand”. Sala de baluri devine rapid celebră în oraș. Hotelul găzduiește oaspeți de seamă. Cafeaua se impune la rândul ei. Un nou suflu primește complexul prin venirea lui Martin Witzenz care renovează

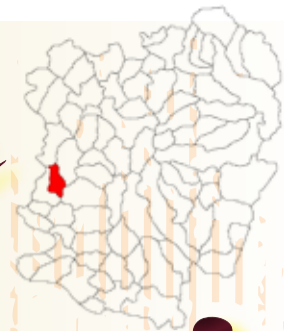

Palatul Teatrului, prezentat într-o noapte cu lună plină. Teatrul Românesc din Timișoara și-a deschis stagiunea la 5 octombrie 1920, cu piesă "Dama cu camelii" în compania celebrilor Leonard și Maximilian. La câteva zile după, clădirea arde aproape în întregime. În stânga, o clădire care aparține Căpitaniei Municipiului, ulterior demolată. Clădirea din dreapta aparține hotelului Grand, care avea intrarea pe strada Alba Iulia. (Colecția Octavian Lescu)

complet spațiile: hotelul are până la 100 de camere și saloane, toate iluminate electric, baie pe paliere, centrală telefonică interurbană, la 2 coroane camera, cu utilitățile descrise. Omnibusul hotelului aștepta la fiecare sosire de tren. Clădirea are lift – un adevă-

rat lux la acea vreme. Tot acum se amenajează grădina de iarnă, se amenajează restaurantul și cafeaua, fiecare cu separeuri. Grădina de vară, sub numele de Pilsner Bierhalle, atrage zilnic clienți. În 1902 complexul eclipsează – de departe – orice alt stabiliment din oraș. Anii trec, șefii se schimbă, dar clientela rămâne aceeași: selectă. Epoca a făcut cafeaua care devine locul de întâlnire a artiștilor și literaților. O cafea cu prietenii, înainte de prânz, o șuetă pe cinste sunt lucruri pe care lumea le practica cu asiduitate. Camil Petrescu, dascăl și publicist prin anii 1920 la Timișoara, locuiește peste drum de teatru, dejunează la Cazinoul Militar și servește cafeaua cu prietenii la teatru. După Primul Război, complexul devine palat cultural și hotelul dispăre lăsând loc birourilor. Aici se mută și serviciul cultural al Primăriei și Muzeul Banatului. După război încep alte schimbări și lumea veche dispăre. O altă lume îi ia locul, cu alte obiceiuri, cu alte localuri. Sic transit gloria mundi.

Foaia de Grădinari

Pagină editată de Primăria Grădinari ■

*Dragi cetățeni ai comunei Grădinari,
Învierea Domnului nostru Iisus Hristos dă o nouă existență firii noastre. O bucurie pe care dobândind-o,
trebuie să o trăim fiecare din noi cu evlavie creștină. Astfel, vom deveni mai curați și mai buni. Astfel, binecuvântarea
Domnului se va așterne peste casele noastre, ale tuturor. Hristos a Înviat!
Ion MOȘOARCA – Primar al comunei Grădinari*

DIN GRĂDINARI PE MERIDIANELE LUMII ANSAMBLUL FOLCLORIC "CARAȘUL GRĂDINARI"

Totul a început în 03 august 1983, după entuziasmul și marea bucurie a câștigării Marelui Premiu la festivalul de folclor „CUNUNA CÂNTULUI ROMÂNESC” ediția a VIII – a, 31.07 - 03.08.1983 de la Tulcea.

S-a convenit, de către câțiva dintre membri, instructorul ansamblului Codruț Anca și maestrul coregraf Velișcu Boldea, ca numele „Carașul” să reprezinte portul popular, cântecul și tradiția din această zonă a Văii Carașului, sub egida Căminului Cultural din Greoni.

Activitatea acestui ansamblu a fost umbrită și de perioade de inactivitate din motive independente de voința membrilor lui.

În decursul anilor s-a reușit ca o perioadă mare de timp să activeze peste 30 de membri din Grădinari și peste 50 din Greoni.

După revoluție se regăsesc ca membri ai acestui ansamblu, tineri din Greoni, Grădinari, Broșteni, Comorâște și Ciclova Română.

Pentru că în toți acești ani dl. Codruț Anca a fost instructorul și omul care a organizat totul, cât și datorită faptului că dl Codruț Anca a devenit directorul Casei Culturale Cacova, din ianuarie 2010, acest ansamblu funcționează sub egida Casei Culturale ”Cacova” din Grădinari.

Câteva rezultate:

Marele premiu la Festivalul de folclor „CUNUNA CÂNTULUI ROMÂNESC” ediția a VIII – a, 31.07-03.08.1983 – de la Tulcea ;

Invitat de onoare la festivalul de folclor „Cununa cântului Românesc” ediția a IX – a, 5-7 august 1984 – de la Tulcea;

Locul al III – lea Faza republicană desfășurată la Timișoara în data de 28 iunie 1985;

Premiul I Ediția a VII – a Sibiu – 2-5 septembrie 1988 la Festivalul de folclor „Cântecele Munților”;

Ruga bănățeană – Muzeul satului – București – 24.04.1988 unde am participat împreună cu Ana Munteanu, Iosif Milu la taragot și Efta Botoca la vioară;

1993 – Festivalul internațional de folclor – Băile Herculane ;

27.08.2000 – Festivalul de folclor și muzică românească, – Uzdin – Serbia;

21- 24.06.2001 – Premiul juriului pentru autenticitate la Festivalul internațional de folclor „MEDUNARODNI FESTIVAL FOLCLORA” – Velica Gorica – Croația.

2001 – Ruga bănățenilor de pretutindeni “Valea lui Liman” – județul Timiș, împreună cu Ansamblul profesionist „Junii Sibiului”.

Merită amintite spectacolele ansamblului prezentate singular sau în colaborare cu alte ansambluri din:

– județ – Semenicul și Reșițana din Reșița, Ciobănașul din Băuțari, Iedera din Oțelul Roșu, Cununița din Bănia ș. a. – în mare parte la spectacolele de 24 ianuarie, 1 mai sau 23 august;

– țară – Junii Sibiului, Doina Mureșului din Aiud, Murgulețul din Costești Argeș, Plaiurile

Bârsei din Brașov, Balada din Fălticeni, Ghiocelul din Timișoara, Cununa de pe Someș din Bistrița, Mara din Sighetul Marmăției, Dorna din Vatra Dornei, Getusa din Deva s. a. – în mare

parte la spectacolele comune la care am participat la diferite festivaluri în țară;

– străinătate – Steaua din Ovcea, Agrojiv din Vladimirovaț, Slatina din Slatina-Bor, Gusle din Kikinda, toate din SERBIA, Kud”Sv. AnteCim” din Mosta - Bosnia Herțegovina, Terra del Sole din orașul Lodi Italia, Karibu din Kinshasa Congo, Ilinden din Macedonia, Partizan Biotica din Slovacia, Szederinda din Eger Ungaria, Tanzensemble Rudolstadt din Germania, Zora din Opatița Croația, Estia Pieridon Mousson din orașul Katerini – Grecia, Raimondo Montecuccoli din orașul Pavullo – Italia s. a. – în mare parte la spectacolele comune la care am participat la diferite festivaluri în țară;

În timp, în cadrul emisiunilor televizate, transmise în direct sau înregistrate, la spectacolele prezentate în țară sau în străinătate sau la festivalurile folclorice, am avut colaborări cu cunoscuți și apreciați soliști de muzică populară:

– vocali : Ana Munteanu, Traian Jurchela, Ștefan Isac, Nicu Novac, Florica Franț, Benone Sinulescu, Ghiță Ieremici, Titian Puichiță, Iliana Andrițoiu, s.a.

– instrumentiști : Efta Botoca, Luca Novac, Ionicuț Butan, Laurențiu Iancu, Moni Sămăilă, Iosif Milu, Ciuciulică, Budoită, Tică Stângaci și s.a.

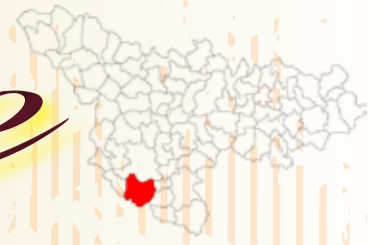

Maestrul coregraf Velișcu BOLDEA

Transparență administrativă

- ▶ HOTĂRÂREA nr. 1 din data de 24. 03. 2011 cu privire la aprobarea execuției bugetare pe 2010.
- ▶ HOTĂRÂREA nr. 2 din data de 24. 03. 2011 cu privire la raportul anual al primarului comunei Grădinari.
- ▶ HOTĂRÂREA nr. 3 din data de 24. 03. 2011 cu privire la atribuirea directă a contractului de delegare a gestiunii a serviciului de salubritate operatorului economic SC. ECOLOGICA ORAVIȚA SRL.
- ▶ HOTĂRÂREA nr. 4 din data de 24. 03. 2011 cu privire la suprafața de pășune comună pentru care se va solicita sprijin din cererea unică de plată pe anul 2011 la APIA CARAȘ-SEVERIN, centru localitatea Oravița.
- ▶ HOTĂRÂREA nr. 5 din data de 24. 03. 2011 cu privire la alegerea președintelui de ședință pe perioada aprilie – iunie 2011.

Foaia de Banloc

Pagină editată de Primăria Banloc ■

*Dragi locuitori ai comunei Banloc,
Lumina bucuriei, a sfințeniei și a păcii, prin care Învierea Mântuitorului și Domnului nostru Iisus Hristos, îmbracă
întreaga lume, să vă fie alături toată viața! Bucurați-vă! Hristos Mântuitorul din morți a Înviat!*

Cornel TOȚA – Primar al comunei Banloc

Un primar trebuie să respecte în primul rând interesele comunității

"Mergeți la Banloc să vedeți cum trebuie să arate o comună. Chemați primarii din România acolo ca să-i învețe Toța cum se gospodărește o comună. Eu cu omul ăsta m-am întâlnit o singură dată până acum și atunci cu greu, dar nu pot să nu recunosc valoarea acolo unde este!"

Vasile TODI

Președintele Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric

Bună ziua, domnule primar.
► Bună ziua și bine ați venit în comuna Banloc.

Apropo de „venit”, dumneavoastră domnule primar când ați venit în comuna Banloc pentru prima oară, care era problema numărul unu, în Banloc?

► Când am venit în Banloc, problema numărul unu, era telefonul. Telefonul cu manivelă care nici nu prea era. Nu mi se datorează mie faptul că tehnica a avansat, că acum este fibră optică și toate celelalte astfel încât am reușit să punem telefoane, dar asta chiar era o problemă.

Și a doua problemă?

► A doua problemă erau drumurile, erau toate drumurile de pământ. Existau și drumuri comunale, de exemplu prin Livezi erau atât de stricate, încât nu puteau oamenii să scoată mortul, așa drumuri proaste erau.

Și astăzi?

► Domnișoară, astăzi sunt pietruite toate străzile!

Spuneți-mi vă rog, nu pentru locuitorii comunei Banloc, ci pentru cititorii din alte județe, două realizări mari ale dumneavoastră ca primar.

► Simplu: apa în Banloc și Livezi și gazul în Banloc. Iată două din cele mai mari realizări.

Da, ce ați enumerat acum sunt cu adevărat realizări importante. Foarte importante, doar că nu sunt la vedere...

► Asta așa e; toate sunt subterane.

Cum stați cu canalizarea?

► Anul trecut am terminat canalizarea în Banloc și urmează Soca.

Străzi pietruite aveți, cu asfaltul cum stați?

► Am început asfaltarea străzilor în Banloc, am asfaltat o singură stradă, de fapt două: drumul la gară, o bucată de 800 m și străzile cum ar fi strada cimitirului din Banloc. Am asfaltat 3 km și 200 m pe banii primăriei...

Care înseamnă bani mulți...

► Foarte mulți; vorbind despre asfalt, trebuie să amintesc că și drumul la Soca este asfaltat până la Soca, iar în Partoș este asfaltată valea principală.

Pentru elevii din Banloc, pentru ei ce ați făcut?

► Am făcut două școli noi în Dolaș și Livezile.

INTERVIU REALIZAT DE GEORGIANA COTOȘPAN

Domnule primar, întreb oamenii din Banloc, de drumuri, și aflu că la Banloc primarul a găsit bani și a rezolvat problema lor. Întreb de canalizare, s-a rezolvat și ea, școli ați făcut...

► Am construit și două biserici.

Domnule primar, este adevărat, ați reușit să realizați pentru comuna dumneavoastră, obiective de neatins pentru mulți din primarii României de peste munți, totuși una este imensă...

► Care?

Gazul metan!

► A fost o adevărată luptă să băgăm gaz, mai ales că este o zonă seismică, au fost sonde pe teritoriul nostru, aprobările se obțineau foarte greu fiind zonă seismică.

Și totuși ați reușit!

► Am reușit, și putem spune fără laudă, că astăzi, la Banloc, toate instituțiile au încălzire centrală - școala, primăria, poliția etc. și această realizare, ne-a scutit de multe lucruri, chiar dacă gazul este mai scump, dar gândiți-vă că am fost pe combustibil lichid și era foarte greu.

Și canalizarea?

► Și canalizarea am făcut-o. Acum, în anul acesta începem branșamentele la oameni, oamenii nu au posibilitatea conjuncturii actuale, mulți sunt șomeri și atunci este foarte greu să se branșeze ei, și atunci cât este pe domeniul public, până la ușa omului o să ducem noi canalizarea. Costă 4 miliarde de lei canalizarea și o să branșăm fiecare curte, iar omul când are bani își face branșamentele, cei cu băi cu siguranță își vor face automat, ca să putem pune în funcțiune instalația, că am investit 32 de miliarde de lei, deci 1.200.000 de euro acum 2 ani când am început-o.

Vreau să vă întreb un lucru. Dumneavoastră nici măcar nu sunteți un primar cu partid la guvernare, nu vreau să vă pun rău cu alți primari, dar trebuie să vă întreb cum ați reușit dumneavoastră să realizați niște lucruri extraordinare: gazul, canalizarea și în alte părți nu se poate?

► Un primar e un primar și eu, nu țin cont prea mult de culoarea politică. Un primar trebuie să respecte în primul rând, interesele comunității.

Ați găsit și înțelegere?

► Eu am găsit înțelegere la toate nivelurile, nimeni nu se opune când vede că vrei să faci lucruri bune.

(va urma)

CALENDARUL NATURII

MARIA CLYPEI
ANA IOȚIN BOGDAN

Activitatea ce se desfășoară de la ora 9,00 în cadrul *Întâlnirii de dimineață* este o activitate educativă menită de a dezvolta deprinderile și abilitățile copiilor.

În cadrul acestei activități, se completează în fiecare dimineață, împreună cu copiii calendarul naturii, specificându-se ziua în curs, luna, anul, anotimpul, caracteristicile anotimpului, modul cum se îmbracă oamenii în anotimpul respectiv și vremea.

Copiii sunt foarte interesați, dar mai ales receptivi, astfel deschizându-se o discuție în care fiecare elev are ocazia de a-și spune părerea. În acest mod se încearcă depășirea timidității unora dintre copii și totodată dezvoltarea capacității de a-și exprima un punct de vedere. Discuțiile sunt consemnate în caietul didactic, intitulat *Întâlnirea de dimineață*, al doamnelor educatoare.

Foaia de Remetea Mare

Pagină editată de Primăria Remetea Mare ■

*Dragi locuitori ai comunei Remetea Mare,
La ceas de mare sărbătoare creștină, fie ca Sfintele Paști să vă apropie de bunătatea Mântuitorului nostru Iisus Hristos,
pentru a putea avea lumină în suflete și case. Dumnezeu să vă aibă în pază!*

Ilie GOLUBOV - Primar al comunei Remetea Mare

Sărbătoarea pascală la Remetea Mare

Prof. CEPEHA MIHAELA, DIRECTOR AL ȘCOLII CU CLASELE I – VIII REMETEA MARE

Prof. DRĂGHIA MARIANA, CONSILIER PE PROIECTE ȘI PROGRAME EDUCATIVE AL ȘCOLII CU CLASELE I – VIII REMETEA MARE

Paștele reprezintă cea mai importantă sărbătoare a lumii creștine. Ultima săptămână a postului mare, Săptămâna Patimilor sau Săptămâna Mare, este inclusă în sărbătoarea Paștelui. Acest moment plin de semnificații este deschis de Duminica Florilor, momentul intrării Domnului Iisus Hristos în Ierusalim, când sunt sfințite ramuri de salcie cu care se împodobesc icoanele. Salcia este mereu înflorită în acest moment al anului, fiind un simbol al fertilității și al renașterii naturii.

Fiecare zi din Săptămâna Mare este plină de semnificații, iar unul dintre cele mai profunde momente este cel al Deniilor, slujbe creștine care atrag o mulțime de credincioși. Ele se desfășoară pe toată perioada Postului Mare al Paștelui.

Joia Mare, numită și Joia Patimilor sau Joia Neagră, reprezintă termenul final la care femeile au terminat de tors cânepa. Există credința că cine va dormi în această zi va fi leneș tot anul. Joia Mare este considerată o zi binefăcătoare și de pomenire a morților.

În Remetea Mare există tradiția ca în Joia Mare să se tragă izvorul pentru morți pe malul râului Bega și se dea de pomană vase cu apă, colac și lumânări.

Înroșirea ouălor de Paște se face tot în această zi, considerându-se că ouăle fierte în Joia Mare nu se vor strica niciodată.

În Remetea Mare există o frumoasă tradiție ca elevii școlii însoțiți de cadrele didactice să participe la procesiunea de aducere a Sfintelor Paști în biserică. Procesiunea condusă de preot și credincioșii care poartă steagurile bisericii pleacă din fața bisericii și se îndreaptă spre casa familiei care "face Paștele". Sfintele Paști sunt dăruite de o familie de credincioși din localitate și sunt aduse de copii la biserică. La întoarcerea la biserică, copiii participă la slujbă, după care se împartășesc. În acest an, în localitatea noastră Paștele este dăruit de familia Bojin Titu și Maria.

În noaptea de Joia Mare se citesc 12 Evanghelii. Din această zi și până în ziua de Paște nu se mai trag clopotele la biserică, ci se bate numai toaca.

Vinerea Mare se mai numește și Vinerea Patimilor sau Vinerea Seacă, deoarece în această zi a fost răstignit Iisus, fiind și ziua în care cei mai mulți credincioși din satul nostru au obiceiul de a posti postul negru. În după-masa acestei zile, copiii și femeile aduc flori pentru a împodobi mormântul Mântuitorului.

Vinerea Mare este ziua de doliu a creștinătății, în seara acesteia oficiindu-se slujba de înmormântare și Denia Prohodului.

Citiți în numărul viitor al "Foi" noastre prima parte a interviului realizat cu domnul învățător Ioan Aurel Stoia.

Există numeroase tradiții și credințe referitoare la această sărbătoare.

✚ Se zice că, cine doarme în ziua de Paște, va fi somnoros și leneș tot anul.

✚ În ziua de Paște se îmbracă o cămașă nouă.

✚ Cu cel cu care vei ciocni prima dată ouă în ziua de Paște te vei întâlni pe lumea cealaltă.

✚ Se pune în pragul casei o brazdă de iarbă verde și un fier peste care se calcă, pentru ca tot anul să fie bun și îmbelșugat.

✚ În dimineața Învierii, într-un lighean, se pun un ou roșu și o monedă de argint, în apa curată adusă de la fântână, pentru ca cei care se vor spăla să fie sănătoși și doriți ca ouăle de Paște, mândri și curați ca argintul.

În comunitatea noastră există o preocupare permanentă pentru transmiterea și păstrarea obiceiurilor și tradițiilor.

IZVORUL TĂMĂDUIRII - RUGA LA IANOVA

Prof. DRĂGHIA MARIANA

Consilier pe proiecte și programe educative al Școlii cu clasele I – VIII Remetea Mare

INSTITUTOR KEREZSI MELANIA

Grădinița PN Ianova

În fiecare an, în prima vineri după Paști, Biserica Ortodoxă din Ianova sărbătorește Izvorul Tămăduirii. Este un praznic închinat Maicii Domnului, menit să arate rolul Fecioarei Maria în lucrarea mântuirii oamenilor. Numele de Izvorul Tămăduirii amintește de o serie de minuni săvârșite la un izvor aflat în apropierea Constantinopolului. De-a lungul timpului, apa acestui izvor a vindecat multe boli și a tămăduit diferite răni și suferințe.

În prima vineri de după Paști, în Ianova se sărbătorește hramul bisericii și totodată ruga satului, în ziua Izvorului Tămăduirii. S-a ales această zi de sărbătoare datorită faptului că acum mult timp în urmă satul a fost bântuit de o boală de vite, murind aproape toate vitele cornute, iar oamenii au ținut o perioadă de rugăciune stăruitoare, boala oprindu-se chiar de Izvorul Tămăduirii.

Cu acest prilej gospodinele fac numeroase feluri de mâncare și prăjituri și își așteaptă "goștii". După ce servesc masa, gazdele împreună cu "goștii" se duc în sat la joc la Căminul Cultural până în zorii zilei.

Foaia de Păuliș

Pagină editată de Primăria Păuliș ■

*Dragi locuitori ai comunei Păuliș,
Sfânta Sărbătoare a Învierii Domnului Hristos îmi oferă alesul prilej de a vă ura din toată inima mulți ani
plini de fericire, multă sănătate, credință și speranță, pace și bucurii alături de cei pe care îi iubiți. Hristos a Înviat!*

Petru NICOARĂ - Primar al comunei Păuliș

(urmăre din
numărul trecut)

INTERVIU CU PRIMARUL COMUNEI

INTERVIU REALIZAT DE
ANA-MARIA COTOȘPAN

Domnule primar, o sală de sport nu au multe comune arădene, cum ați reușit să finalizați un asemenea proiect?

▶ Având în vedere necesitatea desfășurării lecțiilor de educație fizică și sport pe timp de iarnă într-un cadru adecvat, printr-un proiect guvernamental s-a construit „Sala de educație fizică și sport” la Păuliș.

Când s-a finalizat lucrarea?

▶ Lucrarea a fost finalizată în anul 2009.

-După ce ați mulțumit tinerii, v-ați îndreptat atenția spre oamenii vârstnici.

▶ Da, cu sprijinul Consiliului județean Arad, a Direcției pentru Protecția Copilului Arad, printr-un proiect guvernamental s-a dat în folosință Complexul de prestări servicii pentru persoane vârstnice din Păuliș, tot în anul 2009.

De la bugetul local?

▶ Din fonduri de la bugetul local am reușit ca în perioada 2005 – 2010 să modernizăm sistemul de iluminat public, investiție în valoare de 145.126 Euro, achitată în prezent.

Cum stăm cu activitatea sportivă în Păuliș ?

▶ Activitatea sportivă are tradiție în cadrul comunei Păuliș, având în vedere faptul că înainte de 1950 aveam în comună două asociații sportive, „Păulișana Păuliș” și „Recolta Sîmbăteni” care au desfășurat competiții sportive la nivel județean și regional. După 2004, prin grija primăriei Păuliș am început și modernizarea bazei sportive din Păuliș realizându-se vestiare, împrejmuirea stadionului, introducerea curentului electric, a apei potabile, a rețelei de canalizare și încălzire centrală. Se efectuează între timp procedurile de legalizare juridică a Clubului care a primit denumirea „Club sportiv de drept public Păulișana Păuliș”, Club cu personalitate juridică.

În ce divizie evoluți?

▶ Echipa a promovat din „Onoare” în Divizia „D” în anul 2005 și în prezent se menține în această divizie.

Ce v-ați mai propus pentru anul în curs, pe segmentul sportiv?

▶ Pentru anul 2011 ne-am propus să continuăm lucrările de investiții la baza sportivă din localitatea Sîmbăteni prin introducerea curentului electric, a apei, a canalizării și construirea unor vestiare pentru înscrierea echipei în Campionatul Județean, având în vedere că în localitate sunt foarte mulți tineri ce pot să-și petreacă timpul liber pe arena de fotbal.

(continuare în numărul viitor)

ȘCOALA DIN PĂULIȘ

Scoala a fost dintotdeauna pilonul spiritualității locale. De-a lungul istoriei sale, școala s-a afirmat ca un factor de cultură și civilizație românească. Prin ea am reușit să dăinuim.

Despre școala din Păuliș, despre „sufletul” ei - elevi și profesori -, despre activitățile realizate împreună cu părinții și comunitatea locală dorim să consemnăm în actualul și în viitoarele apariții editoriale ale ziarului.

Carte de vizită

Școala din Păuliș datează de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, mai precis din 26 martie 1789, regăsindu-se printre primele școli naționale românești înființate de către împăratul Iosif al II-lea.

De-a lungul timpului, școala a avut mai multe titulaturi: Școala elementară greco-ortodoxă română Păuliș, Școala primară de stat Păuliș, Școala elementară de 7 ani Păuliș și în prezent Școala Generală Păuliș.

Unitatea de învățământ funcționează cu un număr de 4 clase pentru ciclul primar și 4 clase pentru ciclul gimnazial. Spațiul de învățământ dispune de 8 săli de clasă, un laborator de fizică- chimie și biologie, un cabinet de informatică dotat cu 12 calculatoare performante conectate la Internet, existând și condițiile necesare desfășurării lecțiilor în sistemul Ael. Datorită unui eficient management, an de an dotările școlii s-au îmbunătățit, beneficiind astăzi de toate utilitățile unei școli moderne: încălzire centrală, geamuri și uși termopan, mobilier școlar adecvat și o nouă sală de sport, construită la standarde europene.

Instituția școlară, al cărei manager este profesorul Nicoară Florin Lucian, este încadrată cu personal calificat, iar elevii beneficiază de condiții optime de învățare.

Selecție din Caietul creativ „Odată ca mereu Păuliș”, realizat prin proiectul cu același titlu, în parteneriat IRSCA Gifted Education – Școala Generală Păuliș (coordonatori prof.dr. M.A. Christi, inspector IRSCA și prof. Tatiana Tudur)

TRANSPARENȚĂ ADMINISTRATIVĂ

▶ HOTĂRÂREA Nr. 27, din 17. 03. 2011 privind rectificarea bugetului local al comunei Păuliș pe anul 2011;

▶ HOTĂRÂREA Nr. 28, din 17. 03. 2011 privind aprobarea Regulamentului local referitor la implicarea publicului în elaborarea sau revizuirea planurilor de amenajare a teritoriului și urbanism din comuna Păuliș;

▶ HOTĂRÂREA Nr. 29, din 17. 03. 2011 privind mandatarea reprezentantului Consiliului Local Păuliș în Adunarea generală a acționarilor să voteze împuternicirea domnului Gheorghe Bănățean, director general, să semneze în numele SC Compania de Apă Arad SA Arad contractul de împrumut în sumă de 13.987.129 Euro;

▶ HOTĂRÂREA Nr. 30, din 17. 03. 2011 privind mandatarea reprezentantului Consiliului Local Păuliș în Adunarea generală a acționarilor să voteze revocarea domnului Costea Mihai, din calitate de membru în Consiliu de Administrație, alegerea unui nou membru în Consiliu de Administrație al Companiei din lista aprobată de către ADI, reconfirmarea Președintelui și a membrilor Consiliului de Administrație al Companiei;

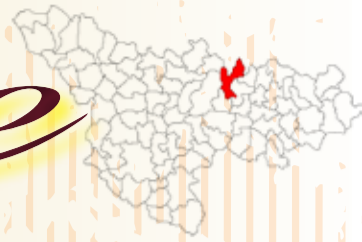
▶ HOTĂRÂREA Nr. 31, din 17. 03. 2011 privind modificarea prețului și tarifului serviciului public de alimentare cu apă potabilă și canalizare – epurare, la nivelul comunei Păuliș, operator SC Compania de Apă Arad SA, județul Arad;

▶ HOTĂRÂREA Nr. 32, din 17. 03. 2011 privind aprobarea Regulilor și măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru comuna Păuliș.

**PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
Dorin-Ioan VALEA**

**Contrasemnează,
SECRETAR c.j. Simona PASCU**

Foaia de Brestovăț

Pagină editată de Primăria Brestovăț ■

Iubiți cetățeni ai comunei Brestovăț,
La ceas de mare sărbătoare creștină, fie ca Lumina Sfântă a acestei mari sărbători, să vă aducă sănătate și fericire care să dăinuie veșnic în preajma voastră! Un Paște fericit alături de cei dragi! **HRISTOS A ÎNVIAT!**

Eugen DOBRA - Primar al comunei Brestovăț

Frumos acest început de primăvară pe drumul spre Brestovăț. E drumul pe care demult, pe la 1838, în deplinătatea puterilor sale, l-a făcut și Giorgi Simeon Sina, innobilat ca baron austriac în anul 1838 cu predicatul de „Hodoș și Kizghia”, așezări ce aparțin astăzi, administrativ, de comuna Brestovăț. Dealuri dormitând sub trunchiuri de copaci arămii ne înconjoară de o parte și de alta a drumului. Ca mâine vor înverzi sub mantia vapoasă a celui mai tandru anotimp.

La intrarea în primărie ne așteaptă domnul viceprimar, George Costescu, un om extrem de politic, primitiv și punctual. E dornic să ne arate instituțiile fundamentale ale comunei sale: biserica, școala și primăria, dar înainte de a porni la drum, domnul Eugen Dobra, primarul comunei ne ispitește cu o cafea tare și bună. Profităm de faptul că la o cafea oamenii mai și povestesc, stărnindu-l pe domnul viceprimar la dialog.

Orice funcție care te așează în slujba oamenilor numai ușoară nu este

DIALOG CONSEMNAȚ DE GRAȚIAN NEAMȚU

poziție în administrația locală, cum spuneți, încurajat fiind de domnul primar Eugen Dobra, căruia îi mulțumesc și pe această cale, ca și de alegătorii mei.

Ce credeți, mai exact cu ce credeți că ar trebui să înceapă vizita noastră la Brestovăț?

► Cred că orice drum într-o localitate, trebuie să pornească de la școală. Vă invit să vedeți școala, pentru a vedea că acolo s-au făcut investiții serioase și că ele au meritat. Avem o școală cu care ne putem mândri.

Numai școala?

► Sunt multe realizări făcute în acest mandat, despre unele, despre cele mai importante din punct de vedere financiar a vorbit într-un număr trecut al „Foi de Brestovăț”, domnul primar Eugen Dobra. Eu aș dori să vă duc să vedeți în primul rând arhiva comunală. După o destul de lungă perioadă, cu investiții și multă muncă, putem spune că avem o arhivă în care domnește ordinea și curățenia.

Am auzit că în curând veți începe asfaltarea drumului spre satul în care s-a născut doamna cântecului bănățean Elena Jurjescu. Este adevărat?

► Da, până la mijlocul acestei veri preconizăm să ducem la bun sfârșit acest proiect.

Greu, dar ați reușit.

► Domnule, mai bine mai târziu decât niciodată.

Cum ați reușit să procurați fondurile necesare?

► Este o întrebare pe care trebuie să o puneți domnului primar.

De ce?

► Pentru că atragerea de fonduri pentru acest drum, și nu numai, este meritul dânsului.

Sunteți un om modest domnule viceprimar Costescu. Atunci când veți tăia panglica la drumul spre Coșarii, ne veți invita și pe noi?

► Cu mare plăcere, dar să ne promiteți că veți veni.

Cu bucurie.

Sunteți un om tânăr și vă aflați în conducerea administrației locale; e greu?

► Orice funcție care te așează în slujba oamenilor numai ușoară nu este. Am acceptat această

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII BRESTOVĂȚ

Prof. IONEL STREIAN

Director

Localitatea Brestovăț este reședința comunei cu același nume așezată într-o zonă colinară, străbătută de dealurile Lipovei și o suprafață întinsă de păduri de foioase. Învățământul românesc din localitate este atestat documentar din anul 1920, când în comuna Brestovăț existau trei școli care funcționau în clădiri diferite - școala germană, școala slovacă și școala română.

În anul 1961 s-a construit actuala clădire a școlii unde funcționează și în prezent clasele I-VIII și grădinița cu program normal. Școala cu clasele I-VIII Brestovăț funcționează ca unitate independentă, cu personalitate juridică, cu clasele I-VIII, clase simultane atât la ciclul primar cât și la cel gimnazial. De asemenea de Școala cu clasele I-VI Brestovăț mai aparține și Școala cu clasele I-IV Teș, localitate aparținătoare comunei Brestovăț. Tot de Școala cu clasele I-VIII Brestovăț aparținut și Școala cu clasele I-IV Coșarii, localitate aparținătoare comunei Brestovăț, care odată

cu reorganizarea învățământului preuniversitar a fost comasată cu Școala cu clasele I-IV Brestovăț.

UTILITĂȚI

Atât școala cât și grădinița cu program normal beneficiază de toate utilitățile desfășurării în bune condiții a procesului de

învățământ. Școala și grădinița funcționează într-o singură clădire care a fost renovată și modernizată, dispunând de 5 săli: 3 săli de clasă, o sală în care funcționează grădinița, o sală transformată în cabinet de informatică și alte săli mai mici. De asemenea unitatea școlară beneficiază de încălzire centrală, apă curentă, grupuri sanitare la standarde corespunzătoare destinate elevilor și cadrelor didactice.

OPORTUNITĂȚI

Colaborarea foarte bună cu primăria și consiliul local, care asigură fonduri importante pentru: investiții, igienizare, reparații curente, dotare materială cu aparatură, mobilier, mijloace de învățământ etc. Dotarea școlii cu cărți pentru bibliotecă, planșe

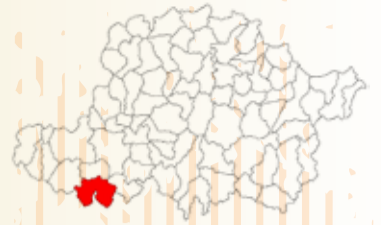
și hărți - prin programul pentru învățământul rural. Personalul didactic din grădiniță și școală este

pentru prima dată în proporție de 100% calificat și în proporție de 50% titular în școală. Resursele curriculare existente permit o abordare modernă a procesului de învățământ instructiv-educativ. Astfel programele școlare, ghidurile, criteriile de evaluare, metodologiile și ordinele ministrului, precum și întreaga legislație școlară sunt procurate de pe site-ul MECTS, datorită conectării școlii noastre la rețeaua de internet. Amenajarea cabinetului de informatică precum și utilizarea videoproietorului permit o concepție modernă în abordarea procesului instructiv-educativ.

MISIUNEA UNITĂȚII DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Școala se dorește o instituție integrată în comunitatea din care face parte, în care elevii să beneficieze de șanse egale cu cei din învățământul din mediul urban, să satisfacă nevoia de a-i forma pentru dobândirea de competențe, să-și pună în valoare abilitățile de comunicare, formând personalități distincte, integrate în comunitate. În acest context se înscrie colaborarea foarte bună cu autoritățile locale: primărie, consiliul local, biserică, poliție, cantonul silvic și comunitate.

Foaia de Vinga

Pagină editată de Primăria Vinga ■

*Dragi locuitori ai comunei Vinga,
Sărbătoarea Sfântă a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos să reverse asupra voastră sănătate,
belșug și bucurii, iar Lumina din Noaptea Sfântă a Învierii, să vă apropie de
binecuvântarea divină. Hristos a Înviat!*

Lucian STOICU - Primar al comunei Vinga

Citiți în numărul viitor al jurnalului „Banatul istoric”, - jurnal al primăriilor din Banatul istoric”, un excelent material semnat de prof. Ana-Maria ARDELEAN, despre personalități care au marcat istoria comunei Vinga.

Rezultatele Sportive obținute de elevii Grupului Școlar Vinga la Olimpiada Națională a Sportului Școlar

Prof. PETRU LENGYEL

Cross (faza județeană) – Lipova 26.03.2011

Fete (liceu)

1. Adelina Simon
2. Geanina Giblac

- calificate pentru finala pe țară ce se va organiza în perioada 6-8 mai, județul Maramureș

Școala Generală Fete
Locul 4 – Florina Schinteie
Profesor: Lucian Rodica

**Handbal băieți (faza interjudețeană)
ZONA Reșița 27-28.03.2011**

Clasament final:

1. Alba
2. Arad (Grupul Școlar Vinga)
3. Timiș
4. Hunedoara
5. Caraș-Severin
6. Mehedinți

Rezultate:

1. Arad-Hunedoara – 25-14
2. Arad-Timiș – 20-16
3. Arad- Caraș-Severin – 15-4
4. Arad- Mehedinți – 17-3

Finala: Alba- Arad – 11-10

UN NUME DE LEGENDĂ - CIOCOLATA DE VINGA

Puțini mai sunt aceia dintre noi, care știu să spună câte ceva despre faimoasa ciocolată produsă în Vinga.

A avut recunoaștere internațională în perioada interbelică, iar după naționalizarea din 1948 a dispărut, practic, gustul unic de vanilie sau ciocolată.

Unul dintre localnicii ce-și amintesc, prin prisma povestirilor sau a documentărilor, ceea ce a reprezentat acest produs, este arhivarul primăriei din comună, Victor Cociuba.

Preocupat de istoria locurilor, acesta deține o colecție impresionantă de documente și de obiecte ce pot oricând face parte din muzeul comunei Vinga.

Istoria fabricii de ciocolată din comună se leagă de o familie de sârbi, și de numele unui renumit cofetar al vremii, Draskovits Teodor.

În jurul deceniului doi al secolului trecut, familia acestuia a pus pe picioare fabrica a căror

fondante aveau să facă înconjurul lumii, unele dintre produsele de aici ajungând până pe continentul asiatic, măturie fiind câteva ambalaje scrise în limba japoneză.

Firma lui Draskovits Tivadar (așa cum apare în unele înscrisuri) sau Teodor, așa cum îl știau vinganii avea peste o sută de angajați și producea drajeuri, fondante, bomboane, dar și ciocolată în cutie.

11 iunie 1948 a fost ziua cea mai neagră pentru Teodor Draskovits și familia lui: au fost somați să plece în 24 de ore, având dreptul să ia doar lucrurile personale.

După naționalizare, în anul 1948 Draskovits avea să fie dat afară din casa în care producea ciocolată, după o rețetă doar de el știută.

Apoi, la începutul anilor 50, această fabrică a funcționat ca și secție a fabricii de ciocolată din Timișoara – Kandia.

Utilajele au fost duse în orașul de pe Bega, dar și în alte județe ale țării.

Până în 1970, Kandia a produs un singur sortiment din marca "ciocolata de Vinga", sub forma unei cutii de culoare verzuie, ce conținea 10 bomboane cu cremă.

După acest an ciocolata de Vinga nu s-a mai produs ca sortiment.

Teodor Draskovits și-a lansat afacerea cu ciocolată în anul 1885, când și-a deschis un mic atelier de cofetărie. Acolo lucrau membrii familiei, care făceau bomboane din ciocolată. Succesul acestora a dus rapid la dezvoltarea fabricii, pentru că magazine din toată țara au început să facă comenzi tot mai mari. Mica fabrică a ajuns să aibă peste 100 de angajați, iar utilajele folosite la producerea ciocolatei erau aduse din Germania.

PASIUNEA MEA, MATEMATICA

Mă numesc Zlatan Alexandra și sunt elevă în clasa a VI-a, la Grupul Școlar Vinga. Materia mea preferată este matematica și, încurajată de doamna dirigintă, Ivan Nicoleta, m-am pregătit pentru a participa la olimpiade și concursuri școlare pe teme de matematică.

Pregătită de doamna dirigintă, am participat în clasa a V-a la Olimpiada județeană de matematică. A fost prima mea olimpiadă și aveam emoții foarte mari.

La această olimpiadă am obținut premiul I și m-am calificat mai departe, la faza interjudețeană, concursul de matematică "Traian Lalescu" care a avut loc la Timișoara.

Peste vară, am continuat să mă pregătesc împreună cu doamna dirigintă pentru concursurile din anul școlar 2010-2011.

Astfel, primul concurs, din anul acesta a fost "Lumina Math" unde am obținut premiul al III-lea.

Am participat apoi la olimpiada de matematică, la faza județeană, unde am obținut premiul al III-lea.

Mă pregătesc pentru anii viitori, unde sper să obțin rezultate și mai bune.

Toate acestea le datorez dirigintei mele, doamna Ivan Nicoleta, pentru că m-a învățat tot ce știu. Dacă nu ar fi fost dumneaei, nu aș fi câștigat toate aceste premii.

VINGA DE ALTĂDATĂ

Cociuba VICTOR

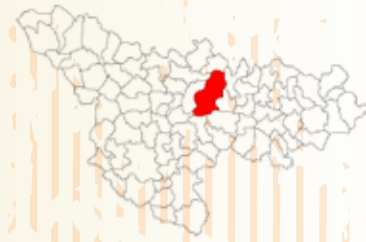

Pentru început prezentăm 2 imagini din perioada secesiunii din anul 1900. Ne dorim să facem un scurt foto documentar despre Vinga, un scurt eseu în imagini despre ce a fost și mai ales cum a fost Vinga. În perioada clasică a Banatului Istoric, Vinga a avut dezvoltarea maximă atât din punct de vedere economic cât și cultural. La începutul anului 1900 aveam echipă de fotbal (din 1900), club de tenis de câmp (din 1905), 4 instituții

bancare, fabrica de ciocolată Draskovits. Pe lângă acestea ne putem lăuda cu sediul uneia din cele 13 plase ce compun comitatul Timiș, judecătoria, carte funciară, bibliotecă și muzeu. Vinga este locuită din cele mai vechi timpuri, fapt atestat prin descoperirea urmelor din orânduirea comunei primitive, din sclavagism, prima atestare documentară fiind făcută în anul 1214.

Foaia de Recaş

Pagină editată de Primăria Recaş ■

*Iubiți locuitori ai orașului Recaş,
Întreaga creștinătate se veselește în această lună, de Învierea Domnului nostru Iisus Hristos. Să avem
măcar acum, gândurile îndreptate spre lumină și bine, spre cei mai nevoiași decât noi, și spre iertare. În pragul acestei Sfinte
Sărbători, vă doresc tuturor, pace în case, bucurii și sănătate de la Bunul Dumnezeu. Hristos a înviat!
Ing. Marinel PAȘCA – Primar al orașului Recaş*

ADMINISTRAȚIA NOASTRĂ ADMINISTRAȚIA NOASTRĂ ADMINISTRAȚIA NOASTRĂ

MARINEL PAȘCA
CERNESCU C. LAURENȚIU

primar
viceprimar

Ciobanu Ioan, consilier
Carcea Constantin, consilier

PD-L
PD-L

Cândea Ioan, consilier
Cociuba Florin Gigel, consilier
Isak Mariana, consilier
Mațedolean Codruța, consilier
Miheț Vasile, consilier
Milin Ilie Radoslav, consilier

PD-L
PC
PD-L
PSD
PC
PD-L

Mocan Nicodim, consilier
Neamțu Ion Alin, consilier
Pelics Dan, consilier
Pelics Pavel Cosmin, consilier
Petrea Ștefan, consilier
Tripon Crăciune, consilier

PD-L
PSD
PD-L
PD-L
PSD
PC

Repere

► Sediul consiliului local:

- Recaş nr. 134, telefon 0256 330101.

► Coordonate:

- 45°48'5" lat. N; 21°30'48" long. E.

► Repere istorice:

- 1319 - nobilul maghiar Dominik de Saar este amintit într-o cronică a vremii ca proprietar al moșiei Rygachtelkue (Recaș);

- 1359 - în diplomele regelui Ludovic cel Mare este menționată donația către fiii săi a posesiunii Rykas din apropierea Timișului Mic;

- în listele de dijmă de la Vatican ale bisericii catolice, așezarea Rykas nu este amintită, de unde și prezumția că populația era de religie ortodoxă;

- 1764 - se conturează existența a trei cartiere (sate) ale Recășului: Recășul Valahilor (Vlașnița), Recășul Șocașilor (sau al sârbilor) și Recășul Bulgarilor;

- 1809 - începe maghiarizarea Recășului, însă valul cel mare de coloniști unguri ajunge abia în anul 1899;

- 1874 - Emilia Lungu Puhalo înființează școala de fete de la Izvin, localitate cu populație românească;

- 9 ianuarie 1931 - s-a născut la Recaş Ion Cojar, profesor, actor, regizor (d. 18.10.2009);

- 2002 - este inaugurat Muzeul de istorie al comunei;

- 2004 - are loc un referendum local, iar comuna Recaş dobândește statutul de oraș;

► **Populația stabilă la 1 ianuarie 2010** - total = 8.524 de persoane, din care:

- masculin = 4.228 de persoane;
- feminin = 4.296 de persoane.

► **Numărul locuitorilor la 1 ianuarie 2010** = 3.107.

► **Sate componente** = - Bazoșu Vechi (1723-1725, Basos), Herneacova (1349, Aranyásó), Izvin (1453, Ewzwen, Ewsin), Nadăș (1247, Nádasd), Petrovaselo (1359, Horváthpetúrfalva) și Stanciova (1456, Sztanchófalva).

► Instituții școlare:

- Liceul Teoretic Recaş (clasele I-XII);
- Școli cu clasele I-VIII: Izvin și Bazoș;
- Școala cu clasele I-IV Herneacova;
- Școala cu clasele I-VIII "Constantin Păunescu" (regim special): Recaş;
- Complexul de Servicii Specializate pentru Copilul cu Dizabilități Recaş (regim special);
- Grădinițe cu program normal: Recaş, Bazoș, Izvin, Herneacova, Petrovaselo și Stanciova.

► Instituții sanitare:

- Dispensar medical Recaş - Cabinete medicale = 5
- Laborator de analize = 1: Recaş;
- Cabinete stomatologice = 4;
- Farmacii umane = 3: Recaş (două) și Izvin;

- Dispensar veterinar: Recaş;

- Farmacie veterinară: Recaş.

► Instituții culturale:

- Casa de Cultură „Ion Cojocar“ Recaş;

- Muzeul de Istorie Recaş;

- Biblioteca Orășenească Recaş;

- Cămine culturale: Bazoș, Herneacova și Petrovaselo.

► Biserici, mănăstiri și alte lăcașe de cult:

- Biserici ortodoxe române: Recaş (1924), Izvin (1786), Nadăș (1901, biserica de lemn - sec. al XVIII-lea), Bazoș (1910), Stanciova (1927, capelă) și Herneacova (1870);

- Biserica ortodoxă sârbă Petrovaselo;

- Biserica greco-catolică Izvin;

- Biserici romano-catolice: Recaş (1918) și Bazoș (1933);

- Biserici baptiste: Recaş, Izvin și Bazoș;

- Biserica penticostală Recaş;

► Ruga și alte manifestări cultural-religioase:

- Ruga în localitățile: Izvin (1 mai); Bazoș (24 aprilie); Petrovaselo și Stanciova (6 mai); Recaş (de Rusali) și Herneacova (26 octombrie - Sf. Dumitru);

- Alte manifestări cuprinse în Agenda culturală pe anul 2011.

Dinu BARBU

O CASĂ CU NUME CELEBRU

În orașul Recaş, Casa de Cultură poartă numele lui Ioan Cojar, cel născut la 9 ianuarie 1931, „în cea mai frumoasă constelație a cerurilor de iarnă”. Ion Cojar a fost profesor, actor, regizor. În anul 1954 a funcționat ca preparator la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică București. Între anii 1955-1961 a fost regizor la Teatrul Național București, iar între anii 1961-1969 regizor la Teatrul pentru Tineret și Copii București. Este bursier la Academia de Muzică și Interpretare, Seminarul "Max Reinhardt" Viena (1962-1963), președinte al Centrului Român - Asociația Internațională a Teatrelor pentru Copii și Tineret (1966-1972), între anii 1969-1972 e director general al Teatrului Mic București, între 1972-1983 director la Teatrul Mic din București, între anii 1969-1972 este director general al Teatrului Național "Ion Luca Caragiale" din București, iar între anii 1997-2001 profesor universitar la Academia de Teatru și Film din București. A fost decorat cu ordinul „Steaua României în grad de ofițer”, deținător al diplomei de excelență a Universității naționale de artă teatrală și cinematografică I.L. Caragiale din București pentru 50 de ani de activitate pedagogică, Doctor Honoris Causa la Universitatea de artă teatrală din Târgu-Mureș. A regizat spectacole de mare clasă și a jucat în filme, cum ar fi *Cuibul de viespi*, *Ambasadori*, *Căutăm patrie*, *Salutări de la Agigea* sau *Mere roșii*. A trecut la cele veșnice la 19 octombrie 2009.

Casa de Cultură "Ioan Cojar" poate găzdui spectacole cu până la 400 de spectatori, precum și expoziții și seminarii, totul într-un cadru modern. Pe scena Casei de Cultură "Ion Cojar" evoluează grupuri culturale locale, cum ar fi corul catolic "Lăudate Dominum", corul ortodox, ansamblul de dansuri sârbești "Sveti George" din Stanciova, fanfara germană "Rekaser Blasmusik", Ansamblul de dansuri "Recășeana".

Foaia de Jimbolia

Pagină editată de Primăria Jimbolia ■

Dragi locuitori ai orașului Jimbolia,
Sărbătoarea Sfântă a Învierii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să reverse asupra voastră,
sănătate și bucurii, iar lumina Învierii Domnului să vă urmeze pretutindeni. Vă doresc un Paște fericit și binecuvântat.
Sărbători Fericite!
Gábor KÁBA - Primar al orașului Jimbolia

PETRE STOICA

De ce trăiesc în mediul rural? vedeți aici mai există găini autentice mărarul a rămas tot mărar iar ciupercile sunt naturale ca de altfel și expresiile țaranilor da întrețin relații excelente în special cu pădurarii nu vă asigur sunt de acord să trecem la altele câte premii literare? drept să vă spun

DE CE TRĂIESC ÎN MEDIUL RURAL?

nu-mi amintesc prea bine mai importante cam vreo patru sute desigur cel al crescătorilor de albine m-a bucurat cel mai mult primeam cum ingeni laude cartea mea de căpătâi? trepetnicul dintre fructele exotice prefer corcodușele nu pot răspunde scuzați-mă eroare nu mă aflam în nici o cabină telefonică mă aflam la Pago Pago nu pot răspunde scuzați-mă da da sunt absolut convins azi nu mai fabrică nimeni arme de exterminare evident cu excepția viespilor exact sunt foarte bogat posed câteva creioane tocite și mai multe flacoane cu paciuli rude? destule din păcate rude sărace de unde ați aflat? bunica mea a murit de mult într-adevăr îi plăceau acadelele ce hobby? țintarul adevărul praștia cu recul și eu vă mulțumesc.

LA PLECAREA LUI PETRE STOICA (fragment)

NICOLAE PRELIPCEANU

După o baie de civilizație și bun simț, revenit la București cu tristețea veștii pe care mi-o dăduse primarul Jimboliei, dl. Kaba Gábor, încă de sâmbătă dimineața, că a murit poetul Petre Stoica, prietenul meu de o jumătate de viață (a lui), am văzut la televizor incredibile scene de la Ateneu: funeraliile unui cântăreț de muzică populară, Ion Dolănescu. Era duminică seara, 22 martie. Petre murise cu o zi înaintea, pe la șapte fără ceva, dimineața. Luni aveam să văd ceea ce, oricum, știam: nici o știre, niciieri, despre moartea marelui poet. Ce conta un poet, acum, când știam că poezia nici nu mai face parte din literatură.

Pe la începutul, încă, al anilor nouăzeci, a nutrit ideea să se întoarcă în Banatul copilăriei lui, de unde părinții săi fuseseră deportați în Bărăgan pe când era student și îi trebuiseră mari acrobații ca să scape de execuție la facultate, mai ales că nu era nici utemist. Era un mare ziarist în sufletul lui, când făcea o pagină literară pentru o revistă scoasă de o mănăstire de lângă Piatra Neamț, *Boabe de grâu* se intitula pagina, alegea cu o grijă nesfârșită și ultimele ilus-

trații, cât de mărunte și de neimportante pentru oricine altcineva. De altfel, acasă, avea o colecție de ziare vechi, iar de la revoluție păstra primele exemplare din ziarurile acelor zile, de la *Scânteia poporului* la *Libertatea* și așa mai departe. A găsit în cele din urmă adăpost la Jimbolia, într-o casă nerevendicată, pe care un primar luminat, Mircea Românul, fost handbalist de performanță la Timișoara, i-a repartizat-o legal, pentru Fundația româno-germană „Petre Stoica”, proaspăt înființată. Și-a dus acolo prețioasa bibliotecă și colecțiile diverse, a avut și o perioadă mai grea, după ce înalta protecție a dispărut, în urma alegerilor, dar după încă un mandat a apărut dl. primar Kaba Gábor, un om luminat, care l-a sprijinit din toate puterile pe Petre Stoica în tentativele sale culturale. Astfel au apărut acolo, la marginea dinspre Kikinda a țării, busturi ale unor poeți de seamă, români și germani, pentru care Petre a militat până a reușit să le vadă puse pe socluri. Astfel a apărut, în urmă cu vreo doi ani, și Muzeul Presei „Sever Bocu”, al cărui nucleu este chiar colecția de ziare vechi a lui Petre Stoica. A fost o satisfacție târzie, din cauză unui tratament contra cancerului de plamâni care-l lovisese.

SOACRA CU TREI NURORI

Prof. DIANA IANCU

În data de 1. 03. 2011 s-au împlinit 187 de ani de la nașterea lui Ion Creangă, dată preferată de însuși scriitorul.

Cu această ocazie doamna profesoară Diana Iancu a dramatizat primul basm al scriitorului intitulat *Soacra cu trei nurori*, publicat în revista „Convorbiri literare”, pe data de 1 octombrie 1875.

Actorii au fost aleși din diferite clase astfel: Ilie Camelia, cls. a XII-a B – soacra; Bogoșel Adina, cls. a XII-a B – nora mică; Stef Andreea, csl. a X-a G – nora mijlocie, Cioară Violeta, cls. a X-a E – nora mare; Boca Cristian, cls. a XII-a C – fiul cel mic; Știubea Cristian, cls. a XII-a C, fiul mijlociu; Mihali Alin cls. a X-a D, fiul cel mare.

Menționăm faptul că această piesă, datorită influențelor moderne puse în scenă prin decor și adaptarea scenariului la zilele noastre, a avut un impact pozitiv asupra elevilor și personalului didactic. Activitate și-a atins obiectivul de a descreți frunțile auditoriului.

În concluzie aderăm la opinia Floricăi Bodiștean din opera *Literatura pentru copii și tineret dincolo de „story”* care afirmă: „Ca în orice scenariu al luptei pentru putere, manipularea prin limbaj devine arma decisivă.”

Cartea

Iulia DAN, CLASA A XII-A B

Firul ei nu se găsește doar ci-tind printre cuvinte,
Locul ei nu e pe raftul vechi,
uitat și plin de praf,
Glasul ei aur grăiește chiar de
corpu-i e jilav,
Și-n tăcere-ți deslușește ver-
sul tainic ce nu minte.

Acum stă și zăbovește
Murmurând încă o dată
Țipă tare chiar de-i plânsă
Cu glas subțire de fată:
Eu sunt comoara ascunsă!
Eu sunt graiul de-altă dată!

Ea așteaptă-n continuare
Pe ai librăriei hoți
Vrea ca printr-o răsufare
Să îi farmece pe toți.

Printr-o simplă răsfoire
Încearcă să-i captureze
Să-i facă să o admire,
Iar în noaptea-ntunecoasă
Să vină să-i lumineze.

Ea deține gânduri multe
Culturi vechi și bogății,
Taine-ascunse, basme-alese
Pentru adulți, pentru copii.

Timpul vine, timpul trece,
Omul odată cu el,
Versul nu are să plece
Și nici cartea din pastel.

Numai ea rămâne vie,
Și pătrunsă încă-odată,
Are harul să învie
Sufletul de altădată.

Gentilă și grațioasă
Precum luna între stele,
Ea e: Cartea prețioasă
Aventura vieții mele!

OAMENI DIN ȚARA BANATULUI

INTERVIU REALIZAT DE ANA-MARIA COTOȘPAN

STEUA DIN COȘARII

Într-o zi de toamnă, la 6 octombrie, în mica așezare timișeană Coșarii, în familia lui Liuț și a Linei Jurjescu s-a născut o stea a muzicii bănățene: Elena. Sigur, Elena Jurjescu nu a ajuns peste noapte vedetă. Dar a deprins de mică minunate cântece de la bătrânele din Coșarii, a avut noroc că i-a fost îndrumător și profesor un alt bănățean de faimă, Marius Țeicu, care a asigurat-o că locul ei e în muzica populară românească, nu altundeva, și a avut mare dreptate.

La 22 de ani, Elena câștigă Premiul Special al Juriului la Craiova, în cadrul Festivalului "Maria Tănase", cu două cântece de la ea de acasă: „Trandafirule” și „În grăgiuța lu' Ion”, cântate fără orchestră. Și tot în anul 1973 Elena Jurjescu apare pentru prima dată la televiziunea română. A fost anul în care a primit confirmarea profesională de mare cântăreață, căci în 8 iulie cântă la primul Festival de la Valea lui Liman, peste nouă zile era vedetă pe "bina" din Parcul Rozelor, alături de Felician Fărcașu, în toamnă, la 1 septembrie, devine, prin concurs, solistă a Ansamblului profesionist „Banatul”, odată cu Lia Lungu și Elena Chinezoni (va rămâne în ansamblu vreme de zece ani), iar la 25 octombrie bănățeanca cu vocea ca "mierea dulce și albă" va câștiga trofeul emisiunii-concurs „Floarea din grădina”. Elena a colindat țara, apoi lumea, a umblat peste mări și țări, a cântat pentru mari șefi de stat, l-a luat la joc, la "Perinița", pe însuși Richard Nixon ("ăi mai tare om dâ'n lumie"), s-a întâmpnat în timpul vizitei președintelui american în România.

Frumoasă ca o salbă, a cerut-o în căsătorie poetul Vasile Todî, machidonul, cei doi s-au luat din mare dragoste și a venit pe lumea feciorul lor, mândria lor, Alexandru, vremuri în care Elena Jurjescu Todî și-a însoțit mereu viața cu doina și hora bănățeană, spre fala coșerenilor, a bănățenilor, a românilor. Elena lui Liuț și a Linei din Coșarii, "nana coșereancă", a devenit un star al muzicii populare românești, iar faptele ei excepționale în folosul folclorului autentic au promovat-o membră a Academiei Artelor Tradiționale din România.

Dinu BARBU

Doamnă, sunteți una din puținele, foarte puținele interprete consacrate ale muzicii populare românești, care nu ați divorțat. Cum ați reușit?

► Ciudat debut de interviu ați ales. Incisiv, merit să dinamiteze inerția dialogului amorf. Credeți că înterează pe cineva răspunsul?

Atâta timp cât această formă socială de bază, întemeiată prin căsătorie, este privită cu respect pe pământul Banatului, da!

► Ei, bine, secretul unei căsnicii de durată, unică, mi-a fost relevat de o martiră a neamului românesc, de altfel, i-a și fost acordat „Premiul pentru un destin excepțional în cultura română”, de către Fundația Culturală Română în decembrie 1999, doamna Elena Constante soția ilustrului folclorist, Harry Brauner, fratele pictorului suprarealist francez de origine română Victor Brauner. Demult, într-un interviu, acest model de soție, își amintea cum, într-o zi de primăvară superbă, aplecată sub povara cumpărăturilor din piață, și-a zărit soțul, pe Calea Victoriei, fascinant de vesel, la brațul unei june blonde. „Și atunci, repede, repede, am trecut pe partea cealaltă” și-a încheiat dânsa scurta amintire, dar nu înainte de a asigura reporterul, că „Hari a murit și nu a aflat niciodată că l-am văzut”.

Acesta e secretul?

► Da, o soție, trebuie să vrea să treacă pe partea cealaltă, pentru a asigura liniște și durată unei căsnicii și soțul să nu afle niciodată acest lucru.

Dacă tot ne aflăm lângă „celula de bază a societății” vă întreb, știind că soțul dumneavoastră este machedon, cum e să fii soție într-o etnie extrem de ancorată în tradiție, cum este aceea a machidonilor?

► Machidonii, sunt oameni vioi, credincioși lui Dumnezeu și cuvântului dat; dar sunt balcanici și chiar dacă astăzi, ei nu mai jură credință pe o armă și pe o Biblie ortodoxă, totuși, când vine vorba de familie, brusc le dispare din dicționar cuvântul glumă. Cred că acesta este și motivul pentru care în neamul lor, divorțul este aproape necunoscut. A, să nu uit: Lena Constante era machidoancă!

► Foto: Grațian NEAMȚU

Dacă tot ați amintit de soția celebrului folclorist Harry Brauner, întemeietorul Institutului de Folclor din București, în 1949, îmi face și mie plăcere să fac cunoscut cititorilor noștri, că acesta, în cunoscuta sa carte „Să auzi iarba cum crește” scrie despre dumneavoastră astfel: „Elena Jurjescu, o foarte tânără interpretă de folclor reprezentând Banatul, este posesoarea unui glas ieșit cu totul din comun. Ea are asemenea posibilități vocale, încât o sfătuiesc să se apropie de muzica cultă”. De ce nu i-ați urmat sfatul?

► O carieră muzicală de asemenea anvergură cum solicită muzica clasică, m-ar fi îndepărtat pentru lungi perioade de timp de lângă părinți și m-ar fi supus unui efort fizic și psihic pe care eu, o fată fragilă și alintată, nu eram dispusă să-l fac.

Nu regretați acum?

► Deloc, opera românească are nume atât de mari, încât numai de-al meu nu duce lipsă, dar vatra aceea de pământ românesc, aflată între frumoasele dealuri ale Lipovei, până azi, nu mă are decât pe mine și crescând la sânul ei și fiindu-i datoare cu recunoștință, am arătat-o și o voi arăta mereu lumii, cântând-o!

Despre începuturile carierei artistice ale Elenei Jurjescu, s-au scris pagini întregi de ziar, s-au filmat emisiuni speciale, chiar și despre anii dumneavoastră de școală și dacă îmi permiteți, vreau să vă spun, că eu ca profesoară, nutriend un respect infinit pentru învățământ, vă admir și ca pe una din puținele interprete de folclor cu școală făcută la vreme; dar nu vreau să repetăm adevăruri cunoscute. Deci, vă întreb, doamnă Elena Jurjescu, de ce nu cântați în restaurante ori la nunți pe bani?

► Din respect pentru propriile principii.

Nu ați cântat niciodată?

► Am cântat din obligațiile contractuale semnate la începutul carierei mele ca angajată a Ansamblului de Cântec și Dansuri „Banatul” din Timișoara, dar și atunci, doar în unități reprezentative din alimentația publică și pentru foarte scurt timp. Restaurantul, nunta, erodează în vreme sufletul unui artist, ba chiar, cu timpul și resursele demnității umane.

Acum când stăm de vorbă, am întrerupt pentru o clipă reportofonul, pentru a vorbi cu băiatul dumneavoastră care se află la Paris...

► Alexandru m-a rugat să evit să vorbesc despre el în interviurile care mi se solicită.

Care e suprema vocație a unei femei?

► A ceea de a fi mamă. Un tată, poate fi „tată de duminică”, dar o mamă niciodată!

Sunteți o luptătoare înverșunată împotriva manelelor.

► Maneaua, ca gen muzical, există, eu doar am spus și spun că-așa cum semnala regretatul George Pruteanu, manelele sunt ca mucegaiul pentru pâine: ceva care alterează. Nu am nimic cu cei care ascultă manele și nici cu cei care le cântă; ei pot fi oameni cumsecade (din păcate, prea puțin instruiți). Eu arăt că "prăjitura" e stricată, avertizez. În rest, e treaba celor care doresc să mănânce prăjituri stricate.

ELENA JURJESCU

Colegi ai dumneavoastră, au intrat în viața politică: Irina Loghin, Floarea Calotă, dumneavoastră de ce ați evitat această arenă?

► Când am văzut-o pe Elena Ceaușescu, la zidul de la Târgoviște, am fost incredințată definitiv, că locul femeii, trebuie să fie cât mai departe de politică. Cu atât mai mult cu cât soțul meu m-a convins, că într-o țară mică și slabă, istoria este repetabilă. Și când spun asta, mă gândesc la reversabilitatea ideologiilor.

Sunteți directoarea unui festival de folclor ajuns deja la ediția a treia și anume, Festivalul și Concursul de Folclor „Câte stele-s pe Banat”. Ce satisfacții i-a adus acest festival-concurs Elenei Jurjescu?

► Satisfacția împlinirii unui vis al meu și anume acela, de a putea descoperi valori autentice ale interpretării cântecului popular, în conturul unui festival-concurs, al cărui juriu îl are anual ca președinte pe cunoscutul muzicolog prof. Gelu Stan.

Dintre tinerii premiați la edițiile trecute, care credeți că vor confirma în viitor?

► Fără îndoială, Anișoara Serafin, din comuna Prigor, jud. Caraș-Severin, posesoarea „Marelui Premiu” la ediția anului 2010, Florin Boita din Timișoara, care a obținut „Marele Premiu” la prima ediție, ori Alina Susan, din satul Firiteaz, comuna Vinga, jud. Arad, ocupanta premiului întâi, la cea de-a doua ediție.

Ați vizitat prin solicitări profesionale, multe, foarte multe țări, greu accesibile românilor din România comunistă. Nu v-ați gândit niciodată să „rămâneți”?

► Deseori mi se pune la interviuri această întrebare și răspunsul este mereu același: niciodată! Dar niciodată nu am fost întrebată, „de ce?”

Vă întreb eu: de ce?

► Dacă este adevărat și este, că există boli profesionale, atunci și noi, interpreții de folclor, asemenea actorilor, suntem bolnavi prin dependență de limba română. Eu pot să cânt și în limba rusă, chiar cânt, cânt și în macedoneană, am și înregistrat câteva cântece, dar numai în limba mea pot înțelege înțelesul cântecului vorbindu-mi. Amintiți-vă, vă rog, versurile poetului Grigore Vieru și veți înțelege că nimeni nu poate sări peste umbra limbii materne. Este una din poeziile pe care alături de cântecele mele, le port mereu în trăistuța memoriei.

Ne-o recitați? (D-na Elena zâmbește.)

► De recitat nu pot, dar de spus v-o spun:

În aceeași limbă
Toată lumea plânge,
În aceeași limbă
Râde un pamânt.
Ci doar în limba ta
Durerea poți s-o mângâi,
Iar bucuria
S-o preschimbi în cânt.

